

Sygn. akt: WA 20/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jan Bogdan Rychlicki (sprawozdawca)

Protokolant : Marcin Szlaga

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Z. B. w sprawie: płk. rez. M. K. i płk. rez. K. K. oskarżonych z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 30 czerwca 2014 r., apelacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść oskarżonych od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt: So (...)

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Płk rez. M. K. został oskarżony o to, że:

„1. działając w krótkich odstępach czasu, w okresie od bliżej nieokreślonego dnia kwietnia 2008 r. do 23 września 2008 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru - osiągnięcia korzyści majątkowej przez firmę „K. Sp. z o. o.” w R., jako funkcjonariusz publiczny - żołnierz zawodowy na stanowisku Szefa Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji MON w W., odpowiadający za system „S.”, wspólnie i w porozumieniu z Głównym Specjalistą Departamentu Informatyki i Telekomunikacji MON w W. płk. K. K., w bliżej nieokreślonych dniach kwietnia 2008 r. nakłonił Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji, gen. bryg. W. N., nie będącego stroną umowy Nr (...) zawartej w dniu 29 listopada 2007 r. w W. pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej, a firmą „K. Sp. z o. o.” z siedzibą w R., reprezentowaną przez Prezesa jej Zarządu K.E., do rezygnacji ze szkoleń administratorów systemu oraz z usługi maintenance do oprogramowania „M.” zagwarantowanych umową nr (...) w zamian za przeprowadzenie przez firmę „K. Sp. z o.o.” migracji oprogramowania „M.” z wersji 9.x do wersji 10.x, w wyniku czego w dniu 18.04.2008 r. gen. bryg. W. N. podpisał przygotowane przez Głównego Specjalistę Departamentu Informatyki i Telekomunikacji MON płk. K. K. pismo, zarejestrowane następnie pod nr. wych. (...) i adresowane do Dyrektora Oddziału firmy „K. Sp. z o.o.” M. M. , w którym gen. bryg. W. N., nie będąc stroną umowy nr (...) wnosił o częściową zmianę przedmiotu umowy poprzez:

a) zmianę licencjonobiorcy pakietu S. zakupionego na rzecz Dowództwa Wojsk Lądowych, Zarząd Dowodzenia i Łączności, na Departament Informatyki i Telekomunikacji MON,

b) częściową rezygnację ze świadczenia usługi wsparcia technicznego dla produktów M. w postaci pomocy technicznej dla Administratorów Systemu w WKU/WSzW oraz trzydniowych szkoleń dla 96 Administratorów Systemu mających być przeprowadzonych w terminie do 30 czerwca 2008 r.,

w zamian za przeprowadzenie przez wykonawcę, w siedzibie Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej w W. do dnia 30 czerwca 2008 r., migracji oprogramowania wygenerowanego w „M.” wersja 9.x do wersji 10.x, które to warunki zostały zaaprobowane i potwierdzone w piśmie sporządzonym i przesłanym w dniu 28.04.2008 r. do Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w

W. za nr. (...) z dnia 28 kwietnia 2008 r., podpisanym przez Dyrektora Oddziału Oprogramowania Systemów Informatycznych (OSI) M. M. i Prezesa Zarządu K. E. , co wymienieni uznali za zawarcie aneksu do przedmiotowej umowy, skutkującym powstaniem szkody w resorcie Obrony Narodowej w postaci:

- rezygnacji z usługi maintenance do dnia 31 grudnia 2008 r.,
- rezygnacji ze szkoleń o wartości nie mniejszej niż 240.000 zł,

i spowodowało konieczność zawarcia w dniu 29 września 2008 r. umowy nr (...) na szkolenia pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej, a firmą „K. Sp. z o.o.” z siedzibą w R., w której ujęto m. in. szkolenia z Technologii „M.” i eksploatacji systemu „S.” dla 111 Administratorów tego systemu, a następnie

w dniu 28 kwietnia 2008 r. lub 29 kwietnia 2008 r., pełniąc obowiązki Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji bez prawa podejmowania decyzji kadrowych, organizacyjno - etatowych i finansowych, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że dokonał odręcznej adnotacji na faksie z firmy „K.” nr (...) z dnia 28 kwietnia 2008 r., zawierającym potwierdzenie przyjęcia przez tę firmę zmian zaproponowanych w faksie nr (...) z dnia 18.04.2008 r. podpisanym przez Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji gen. bryg. W.N. i wprowadzenie w umowie nr. (...) zawartej w dniu 29 listopada 2007 r. zmian w postaci rezygnacji z usługi maintenance do oprogramowania „M.” wersja 9.x oraz rezygnacji ze szkoleń dla 96 administratorów systemu w zamian za migrację oprogramowania „M.” z wersji 9.4 do wersji 10, po czym pisemnie polecił Głównemu Specjaliście Departamentu Informatyki i Telekomunikacji MON płk. K. K. oraz Komendantowi Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej w W. płk. L. K. realizację migracji oprogramowania M. z wersji 9.4 do wersji 10, co stanowiło nieuprawnioną zmianę warunków zawartej umowy, a następnie

w dniu 22.09.2008 r., będąc funkcjonariuszem publicznym - Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji MON w W. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że pomimo wcześniejszego objęcia w tym samym dniu stanowiska Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji przez p. R. H., jako czasowo pełniący obowiązki Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji MON, zaakceptował *Notatką służbową* sporządzoną przez Zastępcę Szefa Oddziału Przygotowania Specjalistycznego Departamentu

Informatyki i Telekomunikacji MON w W. mgr. E. S. dotyczącą wyboru firmy do przeprowadzenia szkolenia dla administratorów z Technologii M. i eksploatacji systemu „S.” oraz szkoleń dla programistów/projektantów, a następnie będąc funkcjonariuszem publicznym - Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że nie będąc Dyrektorem Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w W. podpisał *Wniosek o wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego* skierowany do zatwierdzenia przez Dyrektora Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej, a następnie będąc funkcjonariuszem publicznym - Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że nie będąc Dyrektorem Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w W. podpisał pismo do *Wniosku o wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego*, zawierające prośbę o zatwierdzenie przedmiotowego *Wniosku*, zarejestrowane następnie w dniu 23 września 2008 r. pod nr. wych. z (...) i skierowane do Dyrektora Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej, co skutkowało zawarciem umowy nr (...) z dnia 29 września 2008 r. pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej, a firmą „K. Sp. z o. o.” z siedzibą w R., której przedmiotem było przeprowadzenie szkoleń z Technologii M. i eksploatacji systemu „S.” dla administratorów systemu oraz projektantów/programistów o łącznej kwocie do 514 800 zł, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,
2. w dniu 23 września 2008 r., będąc funkcjonariuszem publicznym - Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że pomimo objęcia w dniu 22 września 2008 r. stanowiska Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji p. R.H., występując jako czasowo pełniący obowiązki Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji:

a) zatwierdził opracowaną przez Głównego Specjalistę Departamentu Informatyki i Telekomunikacji płk K. K. specyfikację techniczną, której przedmiotem był zakup dla Resortu Obrony Narodowej z *Planu modernizacji technicznej SZ RP w 2008*

roku usług oraz dostawa w 2008 r. do [...]. Rejonowej Bazy Materiałowej - Skład Z., oprogramowania na łączną kwotę 13 500 000 zł,

b) podpisał pismo przewodnie do specyfikacji zarejestrowane następnie pod nr. wych. z Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w W. i skierowane do Dyrektora Departamentu Zaopatrywania Sił Zbrojnych, zawierające prośbę o dokonanie zakupu usług i oprogramowania, co w przypadku realizacji zakupu na podstawie tej specyfikacji skutkowałoby powstaniem szkody przez Ministerstwo Obrony Narodowej nie mniejszej niż 6 000 000 zł, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o popełnienie czynu z art. 231 § 2 kk.”

Płk rez. K. K. został oskarżony o to, że:

„1. jako funkcjonariusz publiczny - żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku Głównego Specjalisty w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W., działając w krótkich odstępach czasu w okresie od bliżej nieokreślonego dnia kwietnia 2008 r. do dnia 18 kwietnia 2008 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru - osiągnięcia korzyści majątkowej przez firmę „K. Sp. z o. o.” w R., działając wspólnie i w porozumieniu z Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W. płk M. K. , w bliżej nieokreślonych dniach kwietnia 2008 r. nakłonił Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji gen. bryg. W. N. nie będącego stroną umowy Nr (...) zawartej w dniu 29 listopada 2007 r. w W. pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej, a firmą „K. Sp. z o. o.” z siedzibą w R. reprezentowaną przez jej Prezesa Zarządu K. E., do podjęcia działań mających na celu rezygnację ze szkoleń administratorów systemu oraz z usługi maintenance do oprogramowania „M.” zagwarantowanych umową nr (...) w zamian za przeprowadzenie przez firmę „K. Sp. z o.o.” migracji oprogramowania „M.” z wersji 9.x do wersji 10.x, a następnie w bliżej nieokreślonym dniu kwietnia 2008 r. opracował i przedłożył w dniu 18 kwietnia 2008 r. do podpisania gen. bryg. W. N. pismo do Dyrektora Oddziału firmy „K. Sp. z o.o.” M. M. zarejestrowane następnie pod nr. (...), w którym gen. bryg. W. N. nie będąc stroną umowy Nr (...) wnosił o częściową zmianę przedmiotu umowy poprzez:

a) zmianę licencjonobiorcy pakietu S. zakupionego na rzecz Dowództwa Wojsk Lądowych, Zarząd Dowodzenia i Łączności, na Departament Informatyki i Telekomunikacji MON,

b) częściową rezygnację ze świadczenia usługi wsparcia technicznego dla produktów M. w postaci pomocy technicznej dla Administratorów Systemu w WKU/WSzW oraz trzydniowych szkoleń dla 96 Administratorów Systemu mających być przeprowadzonych w terminie do 30 czerwca 2008 r.,

w zamian za przeprowadzenie przez wykonawcę w siedzibie Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej do dnia 30 czerwca 2008 r. migracji oprogramowania wygenerowanego w M. wersja 9.x do wersji 10.x, które to warunki zostały zaaprobowane i potwierdzone w piśmie sporządzonym i przesłanym w dniu 28.04.2008 r. do Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w W. za nr. (...) z dnia 28 kwietnia 2008 r., podpisanym przez Dyrektora Oddziału Oprogramowania Systemów Informatycznych (OSI) M. M. i Prezesa Zarządu K. E., co wymienieni uznali za zawarcie aneksu do przedmiotowej umowy skutkujące powstaniem szkody w resorcie obrony narodowej w postaci:

- rezygnacji z usługi maintenance do dnia 31 grudnia 2008 r.,

- rezygnacji ze szkoleń o wartości nie mniejszej niż 240.000 zł,

i spowodowaną tym konieczność podpisania w dniu 29 września 2008 r. umowy nr (...) na szkolenia pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej, a firmą „K. Sp. z o.o.” z siedzibą w R., w której ujęto m. in. szkolenia z Technologii M. i eksploatacji systemu „S.” dla 111 Administratorów systemu, czy działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

2. w dniu 30 września 2008 r. wykonał niezgodnie z treścią rozkaz Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji w W. p. R. H., niezwłocznego przekazania do Kancelarii Jawnej nr (...) pisma podpisanego przez wymienionego przełożonego, adresowanego do Dyrektora Zaopatrywania Sił Zbrojnych z prośbą m. in. o wstrzymanie realizacji zamówienia przedstawionego w piśmie nr (...) z dnia 23 września 2008 r. w ten sposób, że przekazał je do kancelarii dopiero w dniu 02 października 2008 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 343 § 1 kk”.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2014 r. sygn. akt: So (...):

I. na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oskarżonych płk rez. M. K. oraz płk rez. K. K. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego jako przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

II. na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie karne przeciwko płk rez. K. K. o popełnienie wyżej opisanego czynu, zakwalifikowanego jak przestępstwo z art. 343 § 1 k.k.;

III. na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie karne przeciwko płk rez. M. K. o to, że w dniu 23 września 2008 r., będąc funkcjonariuszem publicznym - Szefem Oddziału w Departamencie Informatyki i Telekomunikacji w W., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że pomimo objęcia w dniu 22 września 2008 r. stanowiska Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji przez R. H., występując jako czasowo pełniący obowiązki Dyrektora Departamentu Informatyki i Telekomunikacji, podpisał pismo Nr (...) z dnia 23 września 2008 r. kierowane do Dyrektora Departamentu Zaopatrywania Sił Zbrojnych, zawierające prośbę o dokonanie zakupu usług i oprogramowania oraz zatwierdził dokument o nazwie „specyfikacja”, którego przedmiotem był zakup dla Resortu Obrony Narodowej z „Planu modernizacji technicznej SZ RP w 2008 roku” usług oraz dostawa w 2008 roku do [...]. Rejonowej Bazy Materiałowej — Skład Z. oprogramowania, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o popełnienie czynu określonego w art. 231 § 1 k.k.;

Apelację od wyroku wniósł prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w W.. Zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych zarzucił: „obrażę przepisów postępowania karnego, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku na jakich dowodach oparł się sąd *meriti*, a jakie pominął dokonując ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonych o czyny z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz 231 § 1 k.k. i art. 343 § 1 k.k., w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie przeprowadzone dowody były wzajemnie sprzeczne, co obligowało sąd I instancji do podania, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a to z kolei rzutowało na niemożność prześledzenia toku rozumowania WSO w W. i w konsekwencji spowodowało dokonanie ustaleń faktycznych sądu w oparciu o część materiału ujawnionego na rozprawie i

ostatecznie ocenę dowodów z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego podniesiono, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest na tyle lakoniczne, że nie pozwala na prześledzenie toku rozumowania sądu orzekającego, które skutkowało takim a nie innym rozstrzygnięciem sprawy. W szczególności, według oceny prokuratora, błędnie przyjęto, że przedmiotem zarzutów opisanych w pkt. I.1 II. 1 aktu oskarżenia było podżeganie przez oskarżonych gen. bryg. W. N. do przeprowadzenia migracji systemu „S.” w zamian za rezygnację z innych usług (szkolenie dla 96 administratorów oraz pomocy technicznej) gdy tymczasem z materiału dowodowego, który nie został poddany ocenie przez sąd pierwszej instancji wynika całkowicie odmienny wniosek, a mianowicie podżeganie przez oskarżonych do przeprowadzenia migracji środowiska M. 9.x do wersji 10.x (por. umowa nr [...] z dnia 29 listopada 2007 r., dokumenty na kartach 107,151-152, 171-172, zeznania św. płk. L.K. k. 494-496, zeznania mjr. C.K. k. 776-787). Skarżący zauważa też, że zgodnie z treścią powołanej umowy spółka z.o.o. K. zobowiązywała się do zapewnienia pomocy technicznej dla administratorów systemu WKU/WSzW w ilości 50 dni oraz szkolenia dla administratorów w ilości 3 dni dla 96 osób. Termin szkolenia zakreślono do dnia 30 czerwca 2008 r. (por. zeznania wyżej wymienionych świadków oraz płk. W.K., k. 782, M.M. k. 3140, E.S. k. 659). Zdaniem skarżącego uproszczony był wywód sądu orzekającego (s.5 wyroku), że żaden z zapisów tejże umowy nie przewidywał nieodpłatnego przeprowadzenia migracji, a będący konsekwencją niepełnej oceny zeznań w.w. świadków jak również opinii biegłych. Ponadto zdaniem skarżącego sąd pierwszej instancji dokonując oceny zachowania postępowania oskarżonego płk. rez. Kozaka polegającego na niezasadnym podpisaniu tzw. specyfikacji technicznej, której przedmiotem był zakup dla MON z planu modernizacji technicznej SZ RP w 2008 r. pominął bądź przeoczył ważną okoliczność, a to uprzednie konsultacje ze spółką K. w zakresie zakupów (wyjaśnienia oskarżonego płk. K., zezn. M. M. k. 967, które nie zostały w tej części ujawnione podczas rozprawy). Nadto prokurator silnie

akcentuje, że szkodą zaistniałą przez określone działanie oskarżonych było wydatkowanie po raz drugi kwoty 374 tys. 400 zł (trzy tysiące dziewięćset złotych x 96 osób) na przeszkolenie administratorów, skoro szkolenie to było uprzednio zagwarantowane w ramach opłaconej usługi maintenance, usługi do umowy nr [...] z dnia 29 listopada 2007. Niepełna jest też ocena okoliczności czynu określonego w art. 343 § 1 k.k. zarzucanego oskarżonego płk. K.. Pomimo wycofania tzw. specyfikacji przez dyrektora R. H. na początku listopada 2008 r. ponownie przedłożył mu do podpisu powyższe pismo.

Podczas rozprawy odwoławczej prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej popierał apelację, natomiast obrońca i obaj oskarżeni wnosili o jej nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku

Sąd Najwyższy rozważył.

Apelacja prokuratora jest zasadna. Skarżący trafnie zarzucił obrazę art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Konsekwencją tego stanu rzeczy była także obraza art. 7 k.p.k. Natomiast jak wynika z ujawnionego materiału dowodowego, podstawą wyrokowania był całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej (art. 410 k.p.k.). Apelacja prokuratora wniesiona na niekorzyść oskarżonych podlegała ocenie przez pryzmat uwarunkowań art. 434 § 1 k.p.k. Nie przesądzając rzecz jasna winy oskarżonych przy ponownym rozpoznaniu sprawy, przechodząc do oceny zarzutu obrazy art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. należało stwierdzić, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku co do oceny dowodów związanych z czynem oskarżonych (pkt I 1 i II 1 aktu oskarżenia) rażąco uchybia wymogom tego przepisu. Stanowi on, że uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać „wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych”. Jak podnosi się zgodnie w doktrynie uzasadnienie wyroku jest *de facto* dokumentem o charakterze sprawozdawczym przedstawiającym w sposób uporządkowany dokładne wskazanie poszczególnych dowodów, którym dano wiarę, a którym nie, ustalając tym samym podstawę faktyczną orzeczenia. Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do jednoznacznego wniosku, że sąd pierwszej instancji w części zaniechał oceny poszczególnych dowodów bądź też w sposób wysoce lakoniczny i uproszczony ocenił dowody zgromadzone

w sprawie. Wymownym tego przykładem jest ocena dowodu z opinii biegłych przedstawiona na s. 6 uzasadnienia wyroku. Poczynione w tej części wywody sądu pierwszej instancji są niczym innym jak swoistym komentarzem zabarwionym sarkazmem i nieuzasadnionym krytycyzmem nie mającym nic wspólnego z oceną dowodów dokonaną na podstawie art. 424 § 1pkt 1 k.p.k. Sąd pierwszej instancji, na co wskazuje uzasadnienie wyroku wprawdzie przedstawia i omawia dowody, ale w przeważającej większości ich nie ocenia (s. 8-9 uzasadnienia). Powracając do oceny dowodu z opinii biegłych należało zauważyć, iż jakkolwiek niniejsza sprawa nie cechuje się znacznym stopniem jej złożoności, niemniej jednak jej rozpoznawanie wymaga wiadomości specjalnych z zakresu działania systemów informatycznych na potrzeby obronności RP. W wykonaniu postanowienia sądu pierwszej instancji organy ścigania powołały biegłych z zakresu informatyki celem sporządzenia opinii (k.3214). Biegli sporządzili stosowną opinię (k. 3241-3263), a następnie podczas rozprawy sądowej prowadzonej w dniu 25 września 2013 r. szczegółowo odpowiadali na pytania stron (k.3288-3298). Złożone przez nich zeznania zaprotokołowane na 10 stronach protokołu zostały ze strony sądu orzekającego opatrzone li tylko komentarzem „Podobnie wypowiedzieli się biegli (w opinii k.3297-3298) choć z ich stanowiska odczytywać można bagatelizowanie problemu szkoleń co nie dziwi, jeśli wziąć pod uwagę zakres ich wiedzy” (s.6 uzasadnienia). Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika też, że sąd pierwszej instancji miał poważne wątpliwości co do wyceny migracji, wysokości szkody poprzez rezygnację ze szkoleń omawiając w tym zakresie dowody zgromadzone w sprawie, lecz *in concreto* nie wskazał którym to dał wiarę w tej części, a którym nie, poprzestając li tylko na tych wątpliwościach i zastrzeżeniach. Nie ulega też najmniejszej wątpliwości, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku powinno wyraźnie wskazywać ocenę dowodów, czy faktycznie obaj oskarżeni swoim działaniem spowodowali powstanie szkody w resorcie MON w postaci rezygnacji z usług maintenance do dnia 31 grudnia 2008 r., rezygnacji ze szkoleń o wartości nie mniejszej niż 240 tys. złotych, zawarcie dodatkowej umowy nr. [...] z dnia 29 września 2008 r. pomiędzy MON a spółką K., której przedmiotem było przeprowadzenie szkoleń z Technologii M. i eksploatacji systemu „S.” dla administratorów systemu oraz projektantów/programistów o łącznej kwocie do

514 800 zł, ze szkodą dla interesu publicznego. Nadto ocena dowodów determinująca umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego K. (pkt II wyroku) i oskarżonego K. (pkt III wyroku) również razi lakonicznością i uproszczeniami i wymaga ponownej ich weryfikacji spełniającej wymogi art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

W podsumowaniu rozważań w uwzględnieniu apelacji prokuratora należało zaskarżony wyrok uchylić w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.. Ponownie rozpoznając tę sprawę sąd ten może poprzestać na ujawnieniu materiału dowodowego, a następnie powinien sporządzić uzasadnienie orzeczenia zgodnie z wymogami art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. (art. 442 § 3 k.p.k.).